

019 – Igelit

Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu děšť.

Pod hlovou boty, nůž, tá – tou u bündu šitou z maskáču.

K ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj hore, lidi svítá,

pok větvíčky si natámou na ohň aby uva - řili čaj.

A všichni se znaj, znaj, znaj – a bláznej a zpí - vaj

a po cestách dál, dál, dál – hledaj normální svět.

Ukrytý v stínu lesa k večeru znavený nohy skládaj,
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp.

Ten, kdo neví, nepochopí, nepromijí čas nic, všechno vráti,
ta chvílka, co máš na život, ti plyne, jak od ohýnku dým.

Refrén:

A všichni...

Dozpěv:

Ukrytý v stínu lesa igelit, to kdyby přišel k ránu děšť

